

P6_TA(2005)0446

Rozvojová politika Európskej únie „Európsky konsenzus“

Uznesenie Európskeho parlamentu o návrhu spoločného vyhlásenia Rady, Európskeho parlamentu a Komisie o rozvojovej politike Európskej únie „Európsky konsenzus“ (2004/2261(INI))

Európsky parlament,

- so zreteľom na oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu, Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru a Výboru regiónov s názvom: Návrh spoločného vyhlásenia Rady, Európskeho parlamentu a Komisie o európskej rozvojovej - „Európsky konsenzus“ (KOM(2005)0311),
- so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru (CESE 1072/2005),
- so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov (CdR 224/2005),
- so zreteľom na hodnotenie rozvojovej politiky ES, ktoré uskutočnili Európske stredisko pre riadenie rozvojovej politiky, Overseas Development Institute a Instituto Complutense de Estudios Internacionales (február 2005),
- so zreteľom na správu Výboru OECD pre rozvojovú pomoc (DAC/OECD) o rozvojovej spolupráci Európskeho spoločenstva (2002),
- so zreteľom na Rímsku deklaráciu o harmonizácii z 25. februára 2003 a Parížsku deklaráciu o účinnosti pomoci z 2. marca 2005,
- so zreteľom na Miléniovú deklaráciu OSN z 8. septembra 2000, ktorá stanovuje Rozvojové ciele milénia (RCM) ako kritériá odstránenia chudoby, spoločne určené medzinárodným spoločenstvom,
- so zreteľom na priebežné správy o ľudskom rozvoji, vypracované v rámci Rozvojového programu OSN (UNDP),
- so zreteľom na správu vypracovanú v rámci miléniového hodnotenia ekosystému nazvanú: Život nad naše pomery: Prírodné zdroje a ľudské blaho (2005),
- so zreteľom na správu Konferencie OSN o obchode a rozvoji (UNCTAD) 2002 nazvanú: Najmenej rozvinuté krajiny: únik z pasce chudoby,
- so zreteľom na konečné znenie deklarácií a záverov medzinárodných konferencií, predovšetkým Medzinárodnej konferencie o financovaní rozvoja (Monterrey, 2002), Svetového summitu o trvalo udržateľnom rozvoji (Johannesburg, 2002), Svetového summitu o sociálnom rozvoji (Kodaň, 1995), 3. konferencie OSN o najmenej rozvinutých krajinách (Brusel, 2001), 4. ministerskej konferencie WTO (Doha, 2001), 4. svetovej konferencie o ženách (Peking, 1995), Medzinárodnej konferencie o populácii a rozvoji (ICPD) (Káhira, 1994), mimoriadneho zasadania Valného zhromaždenia OSN v r. 1999 o zhodnotení napredovania v dosahovaní cieľov konferencie ICPD („Káhira + 5“), Svet

vhodný pre život detí (New York, máj 2002) a Svetového fóra o vzdelávaní (Dakar, 2000),

- so zreteľom na záväzky, ktoré pred konferenciou v Monterrey prijala EÚ na summite v Barcelone v marci 2002,
- so zreteľom na svoje rozhodnutie z 1. marca 2001 o oznámení Komisie Rade a Európskemu parlamentu o politike rozvoja Európskej únie,¹
- so zreteľom na vyhlásenie o rozvojovej politike Európskeho spoločenstva (DPS), ktoré Rada a Komisia prijali 10. novembra 2000,
- so zreteľom na závery zasadania Rady pre všeobecné záležitosti a vonkajšie vzťahy (GAERC) z 22. - 23. novembra 2004 a z 23. - 24. mája 2005,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 12. apríla 2005 o úlohe Európskej únie pri dosahovaní Rozvojových cieľov milénia (RCM)²,
- so zreteľom na svoje uznesenie z 8. septembra 2005 o závažných a zanedbávaných chorobách v rozvojových krajinách³,
- so zreteľom na správu Európskej komisie z 29. októbra 2004 o Rozvojových cieľoch milénia na roky 2000 - 2004 (SEC(2004)1379),
- so zreteľom na oznámenie Komisie Rade, Európskemu parlamentu a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru z 12. apríla 2005 nazvané: Urýchlenie pokroku smerom k splneniu Rozvojových cieľov milénia - prínos Európskej únie (KOM(2005)0132),
- so zreteľom na správu vypracovanú pracovnou skupinou projektu OSN Milénium pod vedením profesora Jeffreyho Sachsa: Investovanie do rozvoja: praktický plán na dosiahnutie rozvojových cieľov milénia,
- so zreteľom na mnohostranné dohody o životnom prostredí (MEA) týkajúce sa klimatických zmien, úbytku ozónovej vrstvy, biologickej diverzity, mokrín, rozširovania púští, nebezpečných odpadov a perzistentných organických znečisťujúcich látok,
- so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku,
- so zreteľom na správu Výboru pre rozvoj (A6-0319/2005),

Európsky konsenzus

1. víta iniciatívu týkajúcu sa tripartitného vyhlásenia o spoločnej vízii EÚ v oblasti rozvoja a zdôrazňuje, že je potrebné, aby sa Parlament plne a v rovnakej miere ako ostatné orgány zapájal prostredníctvom postupu podobného spolurozhodovaciemu postupu s cieľom výrazne prispieť k lepšej koherencii, koordinácii, vzájomnému dopĺňaniu sa, kvalite a účinnosti rozvojovej politiky;

¹ Ú. v. ES C 277, 1.10.2001, s. 130.

² Prijaté texty, P6_TA(2005)0115.

³ Prijaté texty, P6_TA(2005)0341.

2. víta navrhnuté spoločné vyhlásenie a navrhuje, aby sa jeho oficiálny štatút jasne stanovil ako záväzný rámec rozvojovej politiky pre opatrenia Európskej únie a jej členských štátov zamerané na všetky rozvojové krajiny definované DAC/OECD, a okrem toho požaduje objasnenie toho, v akom vzťahu bude toto spoločné vyhlásenie k finančnému nástroju rozvojovej spolupráce;
3. vyjadruje poľutovanie nad tým, že návrh neobsahuje žiadne konkrétne vyjadrenia o hodnoteniach - z hľadiska účinnosti a získaných skúseností - doteraz poskytnutej pomoci EÚ a vyhlásenia o politike rozvoja (DPS) 2000 a jeho dôsledkoch na pomoc Spoločenstva;
4. víta pokus, uvedený v prvej časti horeuvedeného oznámenia, o dohodu na spoločných cieľoch a zásadách pomoci EÚ; požaduje však jednoznačnosť, najmä čo sa týka priorit a spôsobu, ako zlepšiť koherenciu a koordináciu rozvojovej spolupráce EÚ;
5. víta pokus, uvedený v druhej časti horeuvedeného oznámenia, poskytnúť usmernenia pre realizáciu politiky rozvoja na úrovni Spoločenstva; požaduje však jasnú definíciu špecifickej úlohy pomoci Spoločenstva, založenú na analýze jej komparatívnej výhody;
6. domnieva sa, že súčasná organizácia pomoci Spoločenstva na úrovni Bruselu, najmä však oddelenie plánovania od realizácie, nie je pre účinnú realizáciu jej rozvojovej politiky optimálna;
7. berie na vedomie skutočnosť, že globalizácia dosiaľ prehĺbovala rozdiely medzi bohatými a chudobnými a vyzýva na to, aby sa vyváženejší rozvoj stal v budúcnosti jedným z cieľov rozvojovej politiky;

Ciele a princípy

8. zdôrazňuje, že všeobecným cieľom rozvojovej spolupráce EÚ by malo byť zníženie a konečné odstránenie chudoby v rámci trvalo udržateľného rozvoja; zdôrazňuje že pojem chudoba má viacero rozmerov - tieto sa okrem iného týkajú možnosti ľudí ako napr. spotreba a bezpečnosť potravín, zdravotníctvo, vzdelávanie, práva, možnosť byť vypočutý, osobná bezpečnosť, sociálna spravodlivosť, dôstojnosť a riadna práca;
9. súhlasí s tým, že znižovanie chudoby - prvý krok na dosiahnutie RCM, podpora demokracie a dobrého spravovania, ako aj rešpektovanie ľudských práv sú hlavnými cieľmi rozvoja; zdôrazňuje však, že boj proti chudobe bude úspešný len vtedy, ak budú životné prostredie a prírodné zdroje riadené trvalo udržateľným spôsobom a ak sa bude rovnaká dôležitosť pripisovať investovaniu do ľudí, s dôrazom predovšetkým na mládež a ženy, a to najmä v oblasti zdravia a vzdelávania, ako aj investíciám do zabezpečovania blahobytu - s dôrazom na otázky, ako sú podnikanie, veda a technika, vytváranie pracovných miest, dodržiavanie práv pracovníkov, prístup k úverom, vlastnícke práva a infraštruktúra; zdôrazňuje, že posilnenie postavenia žien je kľúčom k akémukoľvek rozvoju a že rodová rovnosť by mala byť ústredným bodom všetkých politických stratégií;
10. podporuje zásady naozajstného partnerstva, zodpovednosti a politického dialógu, ako aj prístupu k rozvoju založenému na právach; zdôrazňuje význam podpory úsilia partnerských krajín o skvalitnenie svojich dokumentov stratégie na znižovanie chudoby za aktívnej účasti národných parlamentov a organizácií občianskej spoločnosti; navrhuje, aby sa hlavné zásady dohody o partnerstve z Cotonou rozšírili na všetky rozvojové krajiny;

11. zdôrazňuje dôležitú úlohu, ktorú občianska spoločnosť v rozvojových krajinách zohráva v poskytovaní služieb a v podpore demokracie a ľudských práv, a žiada o väčšiu podporu pre budovanie kapacít pre MVO partnerských krajín; uznáva tiež významnú úlohu európskej občianskej spoločnosti a v tejto súvislosti vyzýva na zjednodušenie spôsobov podpory projektov vrátane financovania;
12. zdôrazňuje, že je potrebné, aby sa EÚ usilovala o demokratizáciu medzinárodných inštitúcií s cieľom dosiahnuť výraznejšie zastúpenie záujmov rozvojových krajín a zlepšenie demokracie v záujme všetkých;
13. víta skutočnosť, že návrh EÚ je zameraný na posilnenie monitorovania vývozu zbraní z EÚ s cieľom zabezpečiť, aby sa zbrane vyrobené v EÚ nepoužili proti civilnému obyvateľstvu, a že obsahuje konkrétne kroky na obmedzenie nekontrolovateľného šírenia ručných a ľahkých zbraní; vyzýva však EÚ, aby prevzala zodpovednosť aj za vývoz zbraní v minulosti a aby zvýšila intenzitu a urýchlila programy na odstránenie mín a odzbrojenie v regiónoch, v ktorých sa odohrali vojny;

Tematické zameranie a priority

14. víta úsilie o dosiahnutie väčšieho zamerania sa a sústredenia pri zachovaní dostatočnej flexibility; vyjadruje poľutovanie nad absenciou jednoznačných priorít medzi predloženými akčnými témami, najmä na úrovni Spoločenstva, a požaduje objasnenie výberu cieľov, akčných tém a priorít;
15. znovu zdôrazňuje význam, ktorý by sa mal prikladať ľudským právam pri navrhovaní, organizovaní a monitorovaní projektov, ktoré EÚ financuje alebo spolufinancuje;
16. zdôrazňuje, že otázky, ako sú prevencia a liečba HIV/AIDS, malárie a tuberkulózy a podpora sexuálneho a reprodukčného zdravia, rodová rovnosť a práva žien, zmierňovanie klimatických zmien, reforma obchodu, predchádzanie konfliktom, demokracia a dobré spravovanie (pričom na prvom mieste je boj proti korupcii) si zasluhujú osobitnú pozornosť, pretože ak sa nebudú účinne riešiť, môže byť ďalšie úsilie o rozvoj zbytočné;
17. navrhuje, aby sa v spoločnom vyhlásení venovala väčšia pozornosť týmto otázkam:
 - mnohé krajiny s nízkym príjmom zaostávajú v dosahovaní RCM týkajúcich sa zdravia; väčšina z nich potrebuje pomoc pri príprave na mimoriadne zdravotné situácie, ako je napr. pandémia chrípky; nedostatočná pozornosť sa venuje chorobám, v prípade ktorých nie sú dostupné lieky, alebo výskum liekov je nedostatočný; zúfalý nedostatok zdravotníckeho personálu, predovšetkým v subsaharskej Afrike - čo je čiastočne spôsobené únikom mozgov -, predstavuje vážny problém, ktorý si vyžaduje jednak systematický prístup k zdravotníctvu a rozvoju, v ktorom by najvyššiu prioritu malo posilnenie zdravotníckych systémov a zdravotníckeho výskumu, jednak vyššiu podporu pre zdravotníctvo a kladenie maximálneho dôrazu na výsledky zdravotníctva v dokumentoch stratégie na znižovanie chudoby;
 - úloha, ktorú zohrávajú národné parlamenty, je rozhodujúca; práve preto je nutná osobitná podpora na upevnenie a zlepšenie pracovných podmienok demokraticky zvolených parlamentov, do čoho by sa Európsky parlament mal plne zapojiť;
 - podpora z pomoci Spoločenstva určenej na infraštruktúru musí byť vyváženejšia, musí

byť v menšej miere zameraná na výstavbu ciest a vo väčšej miere sústredená na prístup k informačným a komunikačným technológiám (IKT), vodné zdroje, energetiku a rozvoj vidieka;

- podpora rodovej rovnosti a práv žien ako základných ľudských práv nie je zásadná len sama o sebe, ale aj otázkou sociálnej spravodlivosti, ako aj jedným z prostriedkov dosiahnutia RCM a realizácie Pekinskej akčnej platformy, Káhirskeho akčného programu a Dohovoru o odstránení všetkých foriem diskriminácie žien; preto je potrebné, aby sa kládol veľký dôraz na rodovú rovnosť vo všetkých politikách a postupoch EÚ v jej vzťahoch s rozvojovými krajinami;
- vzhľadom na kľúčovú úlohu základného vzdelávania a zdravotníctva by pomoc členských štátov a Spoločenstva mala uprednostniť zásadu 20/20 prijatej na Svetovom samite pre sociálny rozvoj;
- vzdelanie je kľúčom k rozvoju; jednou z najväčších prekážok dostatočného prístupu k riadnemu dennému vzdelávaniu je detská práca; akákoľvek stratégia na podporu vzdelávania musí obsahovať opatrenia na boj proti všetkým formám detskej práce;
- keďže väčšina chudobných ľudí žijúcich na vidieku závisí od tradičného hospodárstva založeného na biomase, rýchle zhoršovanie kvality lesov, pôd a morských zdrojov a rastúceho nedostatku vody v mnohých regiónoch vážne ohrozujú životy stoviek miliónov ľudí je vážne ohrozené v dôsledku; to si vyžaduje rozsiahle programy na znovuzalesnenie, ochranu pôdy, ochranu morských zdrojov a riadenie vodných zdrojov;
- súčasné systémy produkcie a spotreby vytvárajú narastajúci tlak na životné prostredie a z dlhodobého hľadiska predstavujú hrozbu pre prosperitu spoločnosti, zhoršovanie životného prostredia pritom zasahuje predovšetkým chudobných ľudí;
- rozvojové krajiny nemusia nevyhnutne opakovať chyby priemyselných krajín vedúce k znečisteniu, pokiaľ by sa vo výrazne vyššej miere podporovali investície do čistých a efektívnych technológií; zdôrazňuje význam zníženia závislosti rozvojových krajín od fosílnych palív, v neposlednom rade z dôvodu tlaku na platobnú bilanciu, a tým aj na rozpočty týchto krajín;
- stovky miliónov chudobných ľudí sú mimoriadne zraniteľné pohromami, ako sú zemetrasenia, tropické búrky, záplavy, vlny tsunami alebo veľké suchá, a pohromy veľkého rozsahu rozvoj ohrozujú; zdôrazňuje, že vo väčšine krajín s nízkym príjmom bude ťažké dosiahnuť RCM, pokiaľ nebude do stratégií rozvoja a znižovania chudoby riadne zahrnuté znižovanie rizika pohrôm vrátane systémov sociálneho poistenia v prípadoch pohromy;
- uznáva, že chudoba, nedostatočný rozvoj a nestabilné štáty vytvárajú podmienky, ktoré umožňujú vznik konfliktov a nových hrozieb pre bezpečnosť vrátane medzinárodnej kriminality a terorizmu, okrem toho tiež uznáva, že v situáciách po konflikte zohráva rozvoj dôležitú úlohu, a to nielen v podobe budovania inštitúcií, prestavbou sociálnej štruktúry spoločností a podporou budovania mieru a zmierovacích procesov;
- zamestnanosť je dôležitým nástrojom a podmienkou v boji proti chudobe. Preto by prioritou mali byť prístup k dôstojnej práci a dodržiavanie základných dohovorov MOP;

Spôsoby pomoci, finančné zdroje, účinnosť a koherencia

18. oceňuje záväzok zvýšiť v rámci EÚ pomernú časť rozpočtov určenú na pomoc s cieľom dosiahnuť do roku 2015 podiel 0,7 % hrubého národného príjmu; podporuje vytváranie inovačných mechanizmov na financovanie rozvojovej spolupráce, ako sú napríklad medzinárodné systémy zdaňovania; zároveň však zdôrazňuje potrebu výrazne zlepšiť kvalitu pomoci, ako aj jej vyplácania, a nevyhnutnosť zdokonaľovať meranie výsledkov a dosahu pomoci; okrem toho by na najchudobnejšie krajiny a skupiny obyvateľstva mal byť zameraný jediný súbor kritérií na pridelovanie pomoci ES;
19. vyzýva na zvýšenie podielu rozvojových fondov pre krajiny s nízkymi príjmami;
20. považuje iniciatívu za odpustenie dlhu pre vysoko zadlžené chudobné krajiny za iniciatívu s množstvom nesplnených cieľov; vyzýva na výraznejšie odpustenie dlhov krajinám s neudržateľným dlhom, vlády ktorých rešpektujú ľudské práva a demokraciu a voľné zdroje investujú zodpovedne; ďalej zdôrazňuje, že odpustenie dlhu by nemalo mať negatívne dôsledky na podmienky hospodárskej politiky a malo by byť doplnkom k oficiálnej rozvojovej pomoci;
21. považuje za nevyhnutné, aby sa EÚ a členské štáty aktívnejšie usilovali odhaľovať spreneverené alebo zneužitú finančné prostriedky a navrátiť ich tak, aby sa mohli použiť na svoj pôvodný účel;
22. požaduje zmenu mandátu Európskej investičnej banky (EIB) v oblasti vonkajších pôžičiek, ktorý by jej umožnil stať sa plne funkčnou rozvojovou bankou uskutočňujúcou rozvojovú stratégiu EÚ a na základe ktorého by mohla financovať verejné investície do verejnoprospešných služieb a zariadení;
23. vyjadruje poľutovanie nad nedostatkom dôslednosti rozvojovej politiky v rámci EÚ, ktorý vedie k vysokým transakčným nákladom a duplikácii práce a spôsobuje partnerským krajinám komplikácie; podporuje úsilie o zlepšenie koordinácie, harmonizácie a zladenia spôsobov, akými darcovia plánujú a doručujú pomoc, ako sa uvádza v Parížskej deklarácii, a verí, že takéto úsilie by sa malo vynakladať aj v prípade krajín so stredne vysokým príjmom; zdôrazňuje však, že navrhnuté spoločné vyhlásenie je z hľadiska realizácie príliš neurčité;
24. navrhuje, aby sa EÚ - na základe zodpovednosti partnerských krajín a rozvojovej stratégie - usilovala o užšiu koordináciu medzi rozvojovou pomocou členských štátov EÚ a Komisie prostredníctvom spoločných strategických dokumentov krajín a spoločného viacročného plánovania - pokiaľ možno za účasti iných dôležitých dvojstranných a mnohostranných darcov; požaduje lepšiu koordináciu a vzájomné dopĺňanie sa zosúladením s rozpočtovými procesmi partnerských krajín a so stratégiami znižovania chudoby; okrem toho navrhuje prijať zásadu, že na základe konzultácií na úrovni krajiny by činnosť v akejkoľvek príslušnej partnerskej krajine mali riadiť najviac 2 - 3 darcovia z EÚ a že v špecifických tematických otázkach by sa malo usilovať o jednoznačnú deľbu práce;
25. zdôrazňuje potrebu úzkeho prepojenia EÚ a jej členských štátov s medzinárodnými organizáciami zapojenými do rozvojovej práce, ako sú napríklad fondy, programy a agentúry Organizácie spojených národov vrátane Rozvojového programu OSN (UNDP), Svetovej banky a Medzinárodného menového fondu, s cieľom zvýšiť koherenciu rozvojovej politiky EÚ a zabrániť prekryvaniu sa vykonávanej práce vzhľadom na medzinárodne

dohodnuté ciele;

26. zdôrazňuje, že EÚ by sa mala zameriavať na lepšiu koordináciu politík jednotlivých členských štátov v rámci Svetovej banky a Medzinárodného menového fondu;
27. zdôrazňuje, že Komisia by nemala byť vnímaná ako 26. darca EÚ; namiesto toho by pridaná hodnota pomoci Spoločenstva mala byť určená a odsúhlasená tak, aby sa osobitná pozornosť venovala možnosti zvýšenia koordinácie, vzájomného dopĺňania sa a koherencie, rozsahu pomoci Spoločenstva, vnímaniu neutrality Komisie, jej práce v oblasti spravovania, demokracie a ľudských práv, jej úlohy ako globálneho hráča, jej možnej úlohy ako intelektuálneho ohniska európskej rozvojovej politiky, atď.;
28. súhlasí s tým, že osobitné podmienky pomoci, ktoré darcovia stanovujú vzhľadom na svoje historické hospodárske záujmy, sú málokedy účinné; zdôrazňuje však, že všeobecná podpora z rozpočtu ako preferovaný mechanizmus pomoci si vyžaduje ďalšiu kontrolu a malo by sa o nej uvažovať len v prípadoch, keď sú na to vhodné podmienky a keď sú zavedené účinné kontrolné systémy, napr. prostredníctvom nezávislých komisií pod dohľadom národných parlamentov. Všade, kde je to možné, by sa Komisia a členské štáty mali usilovať o čo najširšie využívanie všetkých možností od projektovej pomoci po celoodvetvové prístupy a od nich po priamu podporu z rozpočtu;
29. vyzýva Komisiu, aby Európskemu parlamentu predložila kritériá, podľa ktorých posudzuje potrebu podpory pre rozvojové krajiny a účinnosť poskytovanej podpory, štatistické údaje o už poskytnutej podpore a kontrolný systém vyhodnocovania účinnosti realizácie podpory s cieľom ich ďalšieho zlepšenia;
30. poukazuje na vážne nedostatky v Komisii súvisiace s prevládajúcimi otázkami, ako sú práva dieťaťa, rodová rovnosť a práva žien, zdravotné postihnutie a životné prostredie; víta úsilie o výraznejšie zohľadnenie otázky rovnosti v tvorbe, plánovaní, realizácii a hodnotení politík a zdôrazňuje, že na dosiahnutie pokroku je nevyhnutné, aby sa výrazne posilnilo vzdelávanie a školenia pracovníkov v ústredí aj na úrovni krajín;
31. podporuje úsilie o koherenciu politík, ktoré by mali byť riadené takým spôsobom, aby ostatné politiky skôr podporovali, než naštobovali ciele a výsledky rozvojových politík, žiada o naliehavé konanie v prípade tých politík EÚ, ktoré sú z tohto hľadiska obzvlášť negatívne, ako napr. obchod, dohody v oblasti spoločnej poľnohospodárskej politiky a rybného hospodárstva; kladie dôraz na to, aby sa rozvojovým krajinám umožnilo dodržať normy EÚ týkajúce sa bezpečnosti potravín, výrobkov a látok, aby sa tieto normy nestali prekážkami v prístupe na trhy EÚ; okrem toho požaduje postupné zrušenie (do piatich rokov) všetkých foriem podpory vývozu vrátane skrytej podpory v podobe vývozných úverov, potravinovej pomoci, exportných obchodných podnikov, viazanej pomoci;
32. podotýka, že v posledných troch desaťročiach sa najmenej rozvinuté krajiny stali čistými dovozcami potravín, a preto vyzýva na posun zamerania poľnohospodárskej politiky takým spôsobom, aby sa uprednostňovala bezpečnosť potravín;
33. zdôrazňuje, že rozvojová politika je jedným z niekoľkých nástrojov na riešenie základných príčin neistoty, ale že by nemala byť podriadená bezpečnostnej politike, a že akákoľvek činnosť podniknutá v rámci rozvojovej spolupráce by mala byť v súlade s definíciou oficiálnej rozvojovej pomoci OECD/DAC;

34. zdôrazňuje, že spravodlivá politika medzinárodného obchodu, ako aj rozvíjanie obchodných podmienok v rozvojových krajinách majú pre rozvoj nesmierny význam; preto zdôrazňuje význam posilnenia strany ponuky vrátane budovania kapacít partnerských krajín tak, aby tieto mohli premieňať obchodné príležitosti na hnaciu silu rozvoja; v tejto súvislosti zdôrazňuje význam oblastí, ako sú poľnohospodárstvo a bezpečnosť potravín, a vyzdvihuje dôležitú úlohu malých a stredných podnikov;
35. je presvedčený, že základom rozvojovej politiky musí byť uznanie práva krajiny alebo regiónu na demokratické určenie vlastných politík, priorít a stratégií na ochranu živobytia a sociálnych, hospodárskych a kultúrnych práv svojho obyvateľstva a že Komisia a členské štáty by mali tieto zásady dodržiavať;
36. víta čoraz hlbšie chápanie skutočnosti, že otváranie trhov musí mať správnu postupnosť a zdôrazňuje že to zahŕňa aj právo rozvojových krajín naplánovať si tempo a smerovanie liberalizácie obchodu na základe svojich rozvojových cieľov;

o

o o

37. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Rade a Komisii.